

El premi literari de Vallldoreix: una conquesta de la societat civil

Martí Roqué

Com a degà –diguem-ho així- dels jurats que hi ha hagut fins ara i amb la grata immodèstia de ser el creador i, en moments difícils, impulsor d'aquest premi des de 1981 –data de la seva creació- faré una ràpida història del que vaig batejar com a PREMI LITERARI DE VALLDOREIX..

Sembla que, a hores d'ara, ja està consolidat i així ho espero. Però és curiós que en decurs d'aquesta història hi ha hagut moments en els quals "ningú en donava un duro" per aquest premi, i ho dic també en el sentit literal del terme. Ara tothom, fins i tot els polítics, hi estan interessats. Això m'anima, doncs sembla que finalment s'ha aconseguit el que em proposava fa una pila d'anys. Ara bé, crec que aquest premi, com indica el seu nom, és un premi del poble de Vallldoreix i ha de continuar així al marge del color que pugui tenir el Consistori de l'EMD, ja que l'EMD com a tal va adquirir el compromís de donar suport econòmic, amb independència dels relleus.

L'origen remot l'hem de cercar en la popular Festa Major de Vallldoreix, al setembre de 1980. Era l'època en què el primer batlle democràtic de Vallldoreix era Josep Lluís Martínez, ja mort dissortadament. Dins de les activitats de la Festa Major es va convocar un concurs literari de caire popular en el que el guanyador rebia 15.000 pessetes i una placa amb el nou i flamant escut de Vallldoreix, també sortit d'un concurs de difusió local.

Però encara no era un premi literari a l'ús; era un modest concurs de difusió local i estava considerat com una activitat més de la Festa Major. El premi es va crear, pròpiament, l'any següent, quan en formar part de la Comissió de la Festa Major de 1981, li vaig proposar a Josep Lluís Martínez recuperar aquell concurs literari, però donant-li un caire més ambiciós. Més que un concurs tòpic de Festa Major, s'hauria de convertir en un "Premi Literari" permanent, en una forma de fer que el nom de Vallldoreix fos conegut arreu de Catalunya. Per això calia que tingués unes bases més adients i acurades, pujar la dotació econòmica, donar-lo a conèixer des dels mitjans de comunicació, sobretot fora de Vallldoreix i donar-li una periodicitat anual, encara que no fos dins la Festa Major.

L'EMD, malgrat que no disposava de moltes possibilitats, va convocar en aquella Festa Major de 1981, un segon concurs, en el que ja s'indicava que el nom del premi era "Vallldoreix", sense cap afegit que fes referència a l'EMD o a qualsevol altra entitat. Es va pujar la dotació a 35.000 ptes. en el primer premi i es creà un segon de 15.000 ptes. També es va editar un opuscle en el qual constaven les narracions del concurs de l'any anterior, juntament amb una breu història de Vallldoreix i els seus topònims. S'indicava que es faria lliurament del premi en un acte popular a la Plaça de l'Estació. Aquest llibret, amb l'escut de l'EMD a la portada a tot color i un dibuix a la ploma de l'església de Sant Cebrià, va començar a despertar l'interès de molta gent. Ja estàvem en camí, amb el compromís de seguir convocant-lo, al menys, en cada Festa Major. Així vàrem convocar un tercer Premi el 1982, un quart el 1983, un cinquè el 1984,...

El problema de la dotació del Premi va fer que la seva convocatòria tingués els seus alts i baixos, ja que sobretot depenia de l'interès canviant dels diferents Consistoris. Vaig intentar que el Premi no es perdés a causa d'un canvi polític, sinó que esdevingués quelcom institucional, com l'enllumenat públic o l'asfaltat dels carrers, una cosa independent en si mateixa i una conquesta del poble de Vallldoreix. He d'agrair que en aquells moments difícils l'AAVV de Can Majó donés suport anímic i monetari per tal que el Premi continués tirant endavant. I cal fer

també, esment d'un gran col·laborador que fins fa poc feia de secretari sense vot del Premi. Em refereixo a Jaume Mercader. Amb ell, any rera any reelaboràvem les bases, cercaven un jurat que fos sempre de Valldoreix, donàvem a conèixer la convocatòria a través dels mitjans de comunicació, etc.

Arribem a l'edició del Premi de 1990 en què per fi "tothom" s'adona de la importància d'aquest premi pel poble de Valldoreix. Per primera vegada el Premi es va lliurar en el transcurs d'un sopar literari amb l'afluència massiva de gent de Valldoreix. L'edició de 1994 se celebrà en un important restaurant amb l'assistència d'un bon nombre de representants dels mitjans de comunicació. El Jurat va comentar els premis i la guardonada fou una escriptora de L'Hospitalet. A partir d'aquesta edició, l'EMD es refermà en el seu compromís de convocar el "Premi Literari Valldoreix" almenys de forma bianual. El canvi d'equip de Govern de l'EMD va respectar la convocatòria bianual i el divendres 7 de juny es feia lliurament de l'edició del Premi de 1996. La participació no ha estat tan massiva com en ocasions anteriors, però cal remarcar que el nivell literari ha estat molt més alt.

Enguany, 1998, es va convocar una nova edició i el nivell de qualitat de les obres presentades ha continuat pujant. Acabaré dient que el PREMI LITERARI DE VALLDOREIX no és patrimoni de cap equip consistorial de l'EMD, si no una conquesta feta des de la societat civil per tal que la identitat col·lectiva de Valldoreix com a poble, sigui coneguda arreu de Catalunya